

Privremena verzija

PRESUDA SUDA (deseto vijeće)

1. kolovoza 2022.(*)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – članak 56. – Isporuka usluga osiguranja – Mjesto oporezivanja – Usluge likvidacije šteta koje pružaju treća društva u ime i za račun osiguratelja”

U predmetu C-267/21,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Înalta Curte de Casa?ie ?i Justi?ie (Žalbeni sud u Bukureštu, Rumunjska), odlukom od 25. ožujka 2021., koju je Sud zaprimio 23. travnja 2021., u postupku

UNIQA Asigurări SA

protiv

Agen?ie Na?ional? de Administrare Fiscal? – Direc?ia General? de Solu?ionare a Contesta?iilor,

Direc?ia General? de Administrare a Marilor Contribuabili,

SUD (deseto vijeće),

u sastavu: I. Jarukaitis, predsjednik vijeća, M. Ileši? i Z. Csehi (izvjestitelj), suci,

nezavisni odvjetnik: A. M. Collins,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimaju?i u obzir pisani postupak,

uzimaju?i u obzir o?itovanja koja su podnijeli:

- za Uniqa Asigurări SA, R. Bufan, avocat,
- za rumunjsku vladu, E. Gane i A. Rot?reanu, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, A. Armenia i E. A. Stamate, u svojstvu agenata,

odluživši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odlu?i bez mišljenja, donosi sljede?u

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 59. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedni?kom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.),

kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2008/8/EU od 12. veljače 2008. (SL 2008., L 44, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 263.)

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva Uniqa Asigurări SA (u daljnjem tekstu: Uniqa), sa sjedištem u Rumunjskoj, i Agenției Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (Državna agencija za poreznu upravu – Glavna uprava za rješavanje pritužbi, Rumunjska) te Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili (Glavna uprava za velike porezne obveznike, Rumunjska) (u daljnjem tekstu zajedno: porezna uprava), u vezi s utvrđivanjem, u svrhu naplate poreza na dodanu vrijednost (PDV), mjesta gdje se smatra da je isporuka usluga obavljena.

Pravni okvir

Pravo Unije

Šesta direktiva

3 Članak 9. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost jedinstvena porezna osnovica (SL 1977., L 145, str. 1.; u daljnjem tekstu: Šesta direktiva), naslovljen „Isporuka usluga” određivao je:

„1. Mjestom isporuke usluga smatra se mjesto gdje dobavljač ima sjedište poslovne aktivnosti ili stalnu poslovnu jedinicu iz koje se obavlja isporuka usluga, ili, u odsustvu takvog mjesta poslovanja ili stalne poslovne jedinice, mjesto njegovog stalnog prebivališta ili mjesto njegovog uobičajenog boravišta.

2. Međutim,

[...]

(c) mjestom isporuke usluga koje se odnose na:

[...]

– procjenu pokretne materijalne imovine,

[...]

smatra se mjesto gdje se te usluge fizički izvršavaju;

(e) mjesto isporuke sljedećih usluga kupcima s poslovnim nastanom izvan Zajednice ili poreznim obveznicima s poslovnim nastanom u Zajednici ali ne u istoj zemlji u kojoj je i dobavljač, je mjesto gdje kupac ima sjedište poslovne aktivnosti ili stalnu poslovnu jedinicu za koju se isporuka izvršava ili, u odsustvu takvog mjesta, mjesto njegovog stalnog prebivališta ili mjesto njegovog uobičajenog boravišta:

[...]

– usluge konzultanata, inženjera, konzultantskih tvrtki, odvjetnika, računovođa i ostale slične usluge kao i obrade podataka i pružanje informacija;

[...]”

4 Šesta direktiva stavljena je izvan snage i zamijenjena Direktivom 2006/112, koja je stupila

na snagu 1. siječnja 2007.

Direktiva 2006/112

5 Glava V. Direktive 2006/112, naslovljena „Mjesto oporezivih transakcija“, sadržavala je, među ostalim, poglavlje 3., naslovljeno „Mjesto isporuke usluga“, u kojem su se nalazili članci 43. do 59. te direktive.

6 Članak 56. stavak 1. točka (c) te direktive predviđao je:

„1. Mjesto isporuke sljedećih usluga kupcima s poslovnim nastanom izvan [Europske unije] ili poreznim obveznicima s poslovnim nastanom u [Uniji] ali ne u istoj zemlji u kojoj je i dobavljač, je mjesto gdje kupac ima sjedište poslovne aktivnosti ili stalnu poslovnu jedinicu za koju se isporuka izvršava ili, u odsustvu takvog mjesta, mjesto njegovog stalnog prebivališta ili mjesto njegovog uobičajenog boravišta:

[...]

(c) usluge konzultanata, inženjera, konzultantskih biroa, odvjetnika, računovođa i ostale slične usluge kao i obrade podataka i pružanje informacija;

[...]”

7 Članak 59. točka (c) Direktive 2006/112, kako je izmijenjena Direktivom 2008/8, od 1. siječnja 2010. određuje:

„Mjesto pružanja sljedećih usluga osobi koja nije porezni obveznik, koja ima poslovni nastan ili stalnu adresu ili uobičajeno boravište izvan [Unije], je mjesto gdje ta osoba ima poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište:

[...]

(c) usluge konzultanata, inženjera, konzultantskih tvrtki, odvjetnika, računovođa i druge slične usluge, kao i obrade podataka i nabave informacija;

[...]”

Rumunjsko pravo

8 Članak 133. Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (Zakon br. 571/2003 o Poreznom zakoniku), u verziji koja se primjenjuje na činjenice u glavnom postupku (u daljnjem tekstu: Porezni zakonik), propisuje:

„(1) Mjesto isporuke usluge jest mjesto gdje dobavljač ima sjedište poslovne aktivnosti ili stalnu poslovnu jedinicu iz koje se obavlja isporuka usluga.

(2) Odstupajući od stavka (1), mjestom isporuke za sljedeće usluge smatra se:

[...]

g) mjesto u kojem kupac koji je primatelj usluga ima sjedište poslovne aktivnosti ili stalnu poslovnu jedinicu, pod uvjetom da dotični kupac ima sjedište poslovne aktivnosti ili poslovnu jedinicu izvan [Unije] ili da je porezni obveznik koji djeluje kao takav, sa sjedištem poslovne aktivnosti ili poslovnom jedinicom unutar [Unije], ali ne u istoj državi kao dobavljač, kad je riječ o sljedećim uslugama:

[...]

5. usluge koje pružaju konzultanti, inženjeri, pravnici i odvjetnici, računovođe i računovodstveni vještaci, konzultantske tvrtke i druge slične usluge;

[...]"

Glavni postupak i prethodna pitanja

9 Društvo Uniqa u Rumunjskoj nudi police osiguranja koje pokrivaju rizike od automobilskih nesreća i troškova liječenja koji su nastali izvan državnog područja te države članice.

10 Što se tiče osiguranja od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila, društvo Uniqa sklopilo je partnerstva s 26 društava sa sjedištem izvan rumunjskog državnog područja (u daljnjem tekstu: partnerska društva). Ta društva partneri rješavaju odštetne zahtjeve klijenata društva Uniqa u zemlji u kojoj dođe do nezgode. Ona upravljaju zahtjevima za naknadu štete, provode, među ostalim, otvaranje spisa vezano za potraživanje, provjeru valjanosti police osiguranja, istraživanje uzroka i okolnosti nezgode, utvrđivanje oštećenja, procjenu štete, predlaganje rješenja za popravak ili zamjenu, procjenu naknade štete, provjeru procjene, kao i naknadu štete za obavljanje popravka i regres za štetu. Za imovinske štete u iznosu do 15 000 eura prouzročene nezgodom, ta su partnerska društva slobodna odobriti ili odbiti zahtjeve za naknadu štete, pri čemu kako prema osiguranicima, tako i prema društvu Uniqa ostaju odgovorna za obrazloženje i iznos plaćanja izvršenih na temelju likvidacije šteta. Za imovinsku štetu u iznosu većem od 15 000 eura dužna su surađivati s društvom Uniqa radi rješavanja zahtjeva za naknadu štete.

11 Kad je riječ o zdravstvenom osiguranju, društvo Coris International, u ime i za račun društva Uniqa, upravlja zahtjevima za naknadu štete koje podnose ugovaratelji osiguranja. Društvo Coris International osobito se obvezuje osigurati pomoć osiguranicima 24 sata dnevno te im pružiti tehničku, organizacijsku i pravnu pomoć. Osim toga, to društvo utvrđuje iznos naknada štete i osigurava njihovu isplatu te obavještava društvo Uniqa o događajima koji su nastali.

12 Društvo Uniqa nije prijavilo PDV dugovan na temelju mehanizma obrnutog oporezivanja na isporuke usluga koje su mu partnerska društva i društvo Coris International obračunali između 1. siječnja 2007. i 31. prosinca 2009. za njihove naknade za upravljanje i rješavanje pritužbi, s obrazloženjem da je, u skladu s člankom 133. stavkom 1. Poreznog zakonika, mjesto isporuke tih usluga mjesto poslovnog nastana gdje dobavljač ima poslovnu jedinicu.

13 Nakon nadzora koji se odnosio na razdoblje od 1. siječnja 2007. do 31. prosinca 2011., porezna uprava naložila je društvu Uniqa plaćanje dodatnog PDV-a u ukupnom iznosu od 3 439 412 rumunjskih leua (RON) (oko 698 596 eura), kao i dodatnih obveza u ukupnom iznosu od 3 706 077 RON (oko 752 760 eura) za usluge navedene u prethodnoj točki.

14 Porezna uprava smatrala je da ne treba primijeniti opće pravilo predviđeno člankom 133. stavkom 1. Poreznog zakonika, nego iznimku iz članka 133. stavka 2. točke (g) podtočke 5. tog zakonika. Stoga je smatrala da se mjesto isporuke usluga koje pružaju partnerska društva i

društvo Coris International nalazi u državi članici u kojoj primatelj tih usluga ima sjedište poslovne aktivnosti, odnosno u Rumunjskoj.

15 Odlukom od 15. rujna 2016. odbijen je prigovor koji je društvo Uniqa podnijelo protiv poreznog rješenja i zapisnika o poreznom nadzoru kojim se na njegov teret stavlja plaćanje iznosa kako su navedeni u točki 13. ove presude. Stoga je društvo Uniqa 23. prosinca 2016. podnijelo zahtjev za poništenje te odluke, kao i tog poreznog rješenja i tog zapisnika Curtei de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu, Rumunjska).

16 Taj je sud presudom od 19. lipnja 2018. potvrdio da je mjesto isporuke usluga i likvidacije šteta mjesto u kojem primatelj usluga ima sjedište poslovne aktivnosti, u ovom slučaju u Rumunjskoj, smatrajući da su te usluge analogne uslugama inženjera iz članka 9. stavka 2. točke (e) treće alinee Šeste direktive, kako je protumačen u presudi od 7. listopada 2010., Kronospan Mielec (C-222/09, EU:C:2010:593). Curtea de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu) djelomično je poništio akte porezne uprave navedene u točki 15. ove presude zbog neopravdanog trajanja poreznog nadzora i odbio tužbu u preostalom dijelu.

17 Društvo Uniqa i porezna uprava podnijeli su žalbu protiv presude pred sudom koji je uputio zahtjev.

18 Potonji sud ističe da je Sud već tumačio iznimke koje se odnose na određivanje mjesta isporuke usluga. Konkretno, Sud je u svojoj presudi od 16. rujna 1997., von Hoffmann (C-145/96, EU:C:1997:406), presudio da se izraz „druge slične usluge” ne odnosi na zanimanja, poput onih odvjetnika, konzultanata, računovođa ili inženjera, nego samo na usluge. Osim toga, taj se izraz ne odnosi ni na jedan element koji je zajednički raznovrsnim djelatnostima navedenima u Šestoj direktivi, nego na slične usluge u odnosu na svaku od tih djelatnosti, promatrane odvojeno.

19 Međutim, ta sudska praksa ne omogućuje da se u glavnom postupku riješi problem kvalifikacije isporuke složenih usluga koje uključuju brojne djelatnosti koje treba analizirati kao cjelinu, poput onih koje se odnose na upravljanje i likvidaciju šteta koje obavljaju partnerska društva i društvo Coris International.

20 U tim je okolnostima Înalta Curte de Casa și Justiție (Vrhovni kasacijski sud, Rumunjska) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Treba li članak 59. Direktive [2006/112, kako je izmijenjena Direktivom 2008/8,] tumačiti na način da usluge upravljanja štetama i likvidacije šteta koje [partnerska] društva pružaju u ime i za račun osiguravajućeg društva mogu biti obuhvaćene kategorijom usluga konzultanata, inženjera, konzultantskih tvrtki, odvjetnika, računovođa i drugih sličnih usluga kao i obrade podataka i pružanja informacija?”

O prethodnom pitanju

21 Valja podsjetiti na to da je, prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, u okviru postupka suradnje između nacionalnih sudova i Suda uspostavljene u članku 267. UFEU-a, na Sudu da nacionalnom sudu pruži koristan odgovor koji će mu omogućiti da riješi spor koji se pred njim vodi. U tom smislu, Sud će, prema potrebi, preoblikovati pitanja koja su mu postavljena. Osim toga, Sud može uzeti u obzir pravila prava Unije na koja se nacionalni sud nije pozvao u svojem pitanju (presuda od 15. srpnja 2021., Ministarstvo za obrambo, C-742/19, EU:C:2021:597, t. 31. i navedena sudska praksa).

22 U tom pogledu, valja istaknuti da se članak 59. Direktive 2006/112, kako je izmijenjena Direktivom 2008/8, primjenjuje od 1. siječnja 2010. Međutim, iz navoda suda koji je uputio zahtjev

proizlazi da se glavni postupak odnosi na to da društvo Uniqa nije prijavilo PDV na usluge koje su isporučila partnerska društva i društvo Coris International u razdoblju od 1. siječnja 2007. do 31. prosinca 2009. U tim okolnostima, ta je odredba, s vremenskog stajališta, neprimjenjiva na glavni postupak.

23 Međutim, uzimajući u obzir činjenice o kojima je riječ u glavnom postupku i tekst postavljenog pitanja, valja utvrditi da je tumačenje članka 56. stavka 1. točke (c) Direktive 2006/112 relevantno za rješavanje tog spora.

24 U tim okolnostima, kako bi se sudu koji je uputio zahtjev dao koristan odgovor koji će mu omogućiti rješavanje spora koji se pred njim vodi, valja preoblikovati postavljeno pitanje i smatrati da njime taj sud u biti pita treba li članak 56. stavak 1. točka (c) Direktive 2006/112 tumačiti na način da usluge likvidacije šteta koje pružaju treće osobe, u ime i za račun osiguravajućeg društva, potpadaju pod „usluge konzultanata, inženjera, konzultantskih tvrtki, odvjetnika, računovoša i drugih sličnih usluga kao i obrade podataka i pružanja informacija” iz te odredbe.

25 Kako bi se odgovorilo na to pitanje, najprije valja podsjetiti na to da se članak 56. stavak 1. točka (c) Direktive 2006/112 ne odnosi na zanimanja, poput onih odvjetnika, konzultanata, računovoša ili inženjera, nego samo na isporuku usluga. Zakonodavac Unije koristi zanimanja koja su navedena u toj odredbi kao sredstvo za definiranje kategorija isporuke usluga koje su u njoj navedene (vidjeti, po analogiji, presudu od 7. listopada 2010., Kronospan Mielec, C-222/09, EU:C:2010:593, t. 19. i navedenu sudsku praksu).

26 Stoga je važno utvrditi jesu li usluge likvidacije šteta koje se pružaju u ime i za račun osiguravajućeg društva obuhvaćene isporukama usluga koja se pretežno i uobičajeno obavljaju u okviru zanimanja nabrojanih u članku 56. stavku 1. točki (c) Direktive 2006/112. (vidjeti, po analogiji, presudu od 16. rujna 1997., von Hoffmann, C-145/96, EU:C:1997:406, t. 16. i navedenu sudsku praksu).

27 U tom pogledu najprije valja pojasniti da, s obzirom na dvostruku okolnost prema kojoj, s jedne strane, svaku isporuku usluge treba uobičajeno smatrati zasebnom i neovisnom i, s druge strane, da se transakcija koju gospodarski čini jedna isporuka usluge ne bi smjela umjetno rastavljati kako se ne bi utjecalo na funkcionalnost sustava PDV-a, potrebno je istražiti karakteristične elemente predmetne transakcije kako bi se utvrdilo čine li isporučene usluge više različitih glavnih usluga ili jednu jedinstvenu uslugu. Konkretno, u okviru suradnje uspostavljene na temelju članka 267. UFEU-a, na nacionalnim sudovima je da utvrde pruža li u konkretnom slučaju porezni obveznik jedinstvenu isporuku i da s tim u vezi konačno ocijene sve činjenice (vidjeti u tom smislu presudu od 27. rujna 2012., Field Fisher Waterhouse, C-392/11, EU:C:2012:597, t. 18. i 20. i navedenu sudsku praksu).

28 Međutim, prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, usluge likvidacije šteta o kojima je riječ u glavnom postupku predstavljaju složene usluge koje uključuju brojne djelatnosti koje treba analizirati kao cjelinu. Konkretno, kao što je to navedeno u točkama 10. i 11. ove presude, usluge koje pružaju partnerska društva obuhvaćaju sve djelatnosti u vezi s likvidacijom šteta koje se odnose na korisnike društva Uniqa u zemljama u kojima nastanu te štete. Te usluge također uključuju izvršavanje ovlasti odlučivanja u dijelu u kojem za imovinske štete u iznosu do 15 000 eura prouzroćene nezgodom, odobrava ili odbija zahtjeve za naknadu štete. Isto tako, što se tiče zdravstvenog osiguranja, društvo Coris International upravlja, u ime i za račun društva Uniqa, zahtjevima za naknadu štete koje podnose ugovaratelji osiguranja tako što pruža sve potrebne organizacijske, tehničke i pravne usluge.

29 S obzirom na to uvodno obrazloženje, kao prvo valja podsjetiti na to da obavljanje zanimanja inženjera obuhvaća usluge koje karakterizira činjenica da se ne radi samo o primjeni

postoje?ih znanja i postupaka na konkretne probleme, nego i o stjecanju novih znanja i razvoju novih postupaka za rješavanje tih istih problema ili novih problema (presuda od 7. listopada 2010., Kronospan Mielec, C-222/09, EU:C:2010:593, t. 21.).

30 Usluge likvidacije šteta koje se pružaju u ime i za račun osiguravaju?eg društva, poput onih navedenih u to?kama 10. i 11. ove presude, nisu obuhva?ene uslugama koje odgovaraju tim zna?ajkama. Konkretno, iako se ne ?ini isklju?enim da procjenu štete proizišle iz prometne nesre?e može provesti inženjer, takva djelatnost o?ito nije obuhva?ena uslugama koje se pretežno i uobi?ajeno obavljaju u okviru tog zanimanja, kako su utvr?ene u prethodnoj to?ki ove presude. Osim toga, takva se mogu?nost ne može predvidjeti ni u pogledu procjene pacijenata u okviru zdravstvenog osiguranja za putovanja u inozemstvo.

31 Stoga valja utvrditi da usluge likvidacije šteta koje se pružaju u ime i za račun osiguravaju?eg društva nisu obuhva?ene pojmom inženjerskih usluga u smislu ?lanka 56. stavka 1. to?ke (c) Direktive 2006/112.

32 Kao drugo, što se ti?e usluga koje se pružaju u okviru odvjetni?ke djelatnosti, Sud je ve? istaknuo da je njihov pretežni i uobi?ajeni cilj zastupanje i obrana interesa neke osobe, op?enito u kontekstu kontradiktornosti i uz postojanje suprotnih interesa (vidjeti u tom smislu presude od 16. rujna 1997., von Hoffmann, C-145/96, EU:C:1997:406, t. 17. i od 6. prosinca 2007., Komisija/Njema?ka, C-401/06, EU:C:2007:759, t. 36. i 37.).

33 Osim toga, Sud je pojasnio da usluge koje pruža odvjetnik prije svega imaju za cilj uspješno ostvarivanje pravnih zahtjeva (vidjeti u tom smislu presudu od 6. prosinca 2007., Komisija/Njema?ka, C-401/06, EU:C:2007:759, t. 39.)

34 Me?utim, isporuke usluga poput onih koje pružaju partnerska društva i društvo Coris International na temelju likvidacije šteta nisu obuhva?ene uslugama koje se pretežno i uobi?ajeno obavljaju u okviru zanimanja odvjetnika. Naime, potonje karakterizira njihov doprinos sudovanju, dok usluge likvidacije šteta u ime i za račun osiguravaju?eg društva pripadaju u širem smislu gospodarskoj djelatnosti.

35 Konkretno, predmet takvih usluga likvidacije šteta u suštini je utvr?ivanje i procjena nastale štete ili troškova lije?enja, kao i procjena naknade štete koja se duguje osiguraniku i, ovisno o slu?aju, stvarna isplata te naknade i, na temelju toga, te usluge ne ulaze nužno u područje sudskih postupaka. Stoga te usluge ne zahtijevaju *a priori* zastupanje i obranu interesa osiguravaju?eg društva u kontekstu kontradiktornosti, uz postojanje suprotnih interesa, ?ak i ako se, ovisno o slu?aju, korištenje odvjetni?kim uslugama naknadno može pokazati potrebnim.

36 Iz toga slijedi da usluge likvidacije šteta koje se pružaju u ime i za račun osiguravaju?eg društva nisu obuhva?ene pojmom usluga odvjetnika u smislu ?lanka 56. stavka 1. to?ke (c) Direktive 2006/112.

37 Kao tre?e, valja utvrditi da usluge likvidacije šteta, poput onih koje pružaju partnerska društva i društvo Coris International, pretežno i uobi?ajeno ne odgovaraju uslugama koje pruža konzultant, konzultantska tvrtka ili računovo?a. Osobito, za razliku od konzultantskih usluga, usluge likvidacije šteta u ime i za račun osiguravaju?eg društva podrazumijevaju izvršavanje ovlasti odlu?ivanja u pogledu dodjele naknade štete ili odbijanja njezina dodjeljivanja, koje se ne mogu svesti na konzultantske usluge.

38 Kao četvrto, valja utvrditi jesu li usluge likvidacije šteta koje se pružaju u ime i za račun osiguravajućeg društva obuhvaćene „ostalim sličnim uslugama” spomenutima u članku 56. stavku 1. točki (c) Direktive 2006/112.

39 Izraz „druge slične usluge” ne odnosi se na neki zajednički element raznovrsnih djelatnosti iz te odredbe, nego na slične usluge u odnosu na svaku od tih djelatnosti, promatrane odvojeno. Usluga se mora smatrati sličnom jednoj od djelatnosti navedenih u tom članku ako obje imaju istu svrhu (vidjeti u tom smislu presudu od 6. prosinca 2007., Komisija/Njemačka, C-401/06, EU:C:2007:759, t. 31. i navedenu sudsku praksu).

40 U tom pogledu, dovoljno je istaknuti da je svrha takvih usluga upravljanje i rješavanje odštetnih zahtjeva koje su podnijeli osiguranici osiguravajućeg društva u čije ime i za čiji račun se pružaju.

41 Tako iz navoda suda koji je uputio zahtjev proizlazi da usluge likvidacije šteta koje pružaju partnerska društva obuhvaćaju složene usluge upravljanja i rješavanja pritužbi, koje obuhvaćaju brojne djelatnosti koje treba analizirati kao cjelinu čiji je cilj popraviti štetu koju je pretrpjela oštećena osoba izvan svoje države članice boravišta u skladu s postupcima s kojima je upoznata. Nadalje, što se tiče usluga koje pruža društvo Coris International, sud koji je uputio zahtjev pojasnio je da je riječ o djelatnostima koje se obavljaju u svrhu rješavanja pritužbi koje podnose imatelji polica zdravstvenog osiguranja za putovanja u inozemstvo koje je društvo Uniqa sklopilo za svoje klijente, koje osobito pokrivaju jamstvo pomoći osiguraniku 24 sata dnevno, kao i pružanje tehničke, organizacijske i pravne pomoći osiguranicima.

42 Međutim, nijedna od usluga inženjera, odvjetnika, računovođa, konzultantskih tvrtki ili konzultanata navedenih u članku 56. stavku 1. točki (c) Direktive 2006/112 ne slijedi cilj naveden u točki 40. ove presude.

43 Iz toga slijedi da se usluge likvidacije šteta koje se pružaju u ime i za račun osiguravajućeg društva ne mogu smatrati „ostalim sličnim uslugama” u smislu članka 56. stavka 1. točke (c) Direktive 2006/112.

44 Kao peto i posljednje, također valja utvrditi da se takve usluge likvidacije šteta ne mogu usporediti s uslugama obrade podataka niti izjednačiti s pružanjem informacija.

45 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na prethodno pitanje valja odgovoriti tako da članak 56. stavak 1. točka (c) Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da usluge likvidacije šteta koje pružaju treća društva, u ime i za račun osiguravajućeg društva, ne potpadaju pod „usluge konzultanata, inženjera, konzultantskih tvrtki, odvjetnika, računovođa i drugih sličnih usluga kao i obrade podataka i pružanja informacija” iz te odredbe.

Troškovi

46 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (deseto vijeće) odlučuje:

Članak 56. stavak 1. točka (c) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da usluge likvidacije šteta koje pružaju treća društva, u ime i za račun osiguravajućeg društva, ne potpadaju pod „usluge konzultanata, inženjera, konzultantskih tvrtki, odvjetnika, računovođa i drugih sličnih usluga kao i obrade podataka i pružanja informacija” iz te

odredbe.

Potpisi

*Jezik postupka: rumunjski